

РЕШЕНИЕ

№ 2613

гр. София, 24.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 28.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **6148** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „ЛОНГ МАН“ ООД. с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] ет, 2, офис 3, представлявано от инж. Д. П. чрез АД „Аршинкова и Колева “, срещу Решение № Ж-456 от 22.05.2024 г. на КЕВР, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-273-17/12.02.2024 г., подадена от „ЛОНГ МАН“ ООД срещу „Електроразпределение Север“ АД. С последната „ЛОНГ МАН“ ООД възразява срещу отказ за издаване на допълнително споразумение към договор за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия,обективиран в писмо № 6715576 / 18.12.2023г на ЕРП Север /стр.47 от делото / . Твърди се в жалбата наличието на съществени нарушения на материално правните разпоредби,изразяващи се в неправилно тълкуване съотв.приложение на разпоредбата на чл.26б от ЗЕВИ.Също така ,жалбоподателя счита ,че са допуснати съществени процесуални нарушения ,които са ограничили участието му в административното производство ,а от там и правото му на защита.Оспореното решение на КЕВР било постановени и в противоречие с целта на закона и по-конкретно на заложените в чл.2 ал.1 т.1 от ЗЕВИ цели-насърчаване на производството и потреблението на енергия , произведена от възобновяеми източници. Искане се от съда да се отмени изцяло Решение № Ж-456 от 22.05.2024 г. на КЕВР,като незаконосъобразно.

В съд.заседание жалбоподателя се представлява от адв. К. ,която поддържа жалбата и излага съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, доразвити в писмени бележки. Моли да се отмени решение № Ж-456 от 22.05.2024 г. и се върне преписката на органа със задължителни указания по приложението на закона ,като му се определи и едномесечен срок за новото произнасяне. Претендира разноски.

Ответника се представлява от юриск. Б. ,която освен в съд.заседание и в писмени бележки развива доводи за законосъобразност на оспореното решение и за липса на техническа възможност за исканото от жалбоподателя присъединяване към момента на постановяване на адм.акт. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Заинтересованата страна ЕРП Север не изпраща представител в съд.заседание. Становище по същество на спора е изразено в молба от 27.11.2024г / стр.109 и сл. от делото / . Също претендират разноски ,с оглед изхода на спора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателя „ЛОНГ МАН” ООД има сключен Договор за присъединяване на обект на независим производител на електрическа енергия №П-Д11-188-Д20-101-24.05.2020 от 13.04.2020г с „Електроразпределение север ” АД / стр.53 и сл. от делото / , съгласно който се присъединява вятърна електроцентрала от два вятърни генератора – съответно в ПИ 35064.27.61 и ПИ 55064.34.149.

С Искане вх. № 6715576 /13.11.2023г на основание чл.26б от ЗЕВИ , жалбоподателя е заявил пред ЕРП Север , че предвижда да изгради допълнително съоръжение за производство на ел.енергия от ВЕИ –фотоволтаична централа с инсталирана мощност до 1.5 MW към вятърния генератор в ПИ 35064.27.61 с мощност 2 MW ,без да се увеличава договорената присъединена мощност от 2 MW / стр.43 от делото / .

Със същото искане „ЛОНГ МАН“ ООД е поискало допълнително споразумение към договора за присъединяване в съответствие с нормата на чл.26б от ЗЕВИ .

С писмо № 6715576 /18.12.2023г на ЕРП Север /стр.47 от делото / до жалбоподателя „Лонг ман“ООД ,заинтересованото лице в настоящия съдебен процес е уведомило дружеството - заявител по чл.26б от ЗЕВИ , че не може да изпълни заявеното от тях искане ,тъй като : „...Подаденото от Вас искане се отнася за фотоволтаична централа,а действащата процедура по присъединяване е за вятърна централа ,с оглед на което не може да се счете за изграждане на допълнителни съоръжения за производство на ел.енергия към вятърна централа по чл.26б от ЗЕВИ“ .

Срещу така формирания отказ за присъединяване е подадена жалба до КЕВР от дружеството –заявител с № 6744348/19.01.2024г / стр.40 от делото/ по описан а ЕРП Север ,която жалба е била предмет на развилото се пред КЕВР административно производство.

На основание чл. 142 а , ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката , жалбата до КЕВР е изпратена от ЕРП Север ,където е входирана с нов номер - № Е-13-273-17/12.02.2024 г.,ведно със становище по жалбата / стр.36 и следващи/ .

На 22.05.2024 г. на закрито заседание на КЕВР, видно от Протокол № 145/22.05.2024 г. /л.26 и сл. от делото / , на основание чл.22, ал.1 и ал.7 вр. чл.147, ал.1 Наредба №3 е взето решение за прекратяване на административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-273-17/12.02.2024 г., подадена от „Лонг Ман “ ООД срещу отказ за

присъединяване на допълнителни мощности ,в хипотезата на чл.26б от ЗЕВИ .

На същата дата е издадено и обжалваното в настоящото производство Решение Ж-456 от 22.05.2024 г. на КЕВР , с което се прекратява административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-273-17/12.02.2024 г., подадена от „ЛОНГ МАН“ ООД срещу „Електроразпределение Север“ АД

В мотивите на решението е посочено, че : „ Разпоредбата на чл. 26б от ЗЕВИ гласи ,че при изграждане на допълнителни съоръжения за производство на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и/или съхранение на електрическа енергия към енергиен обект , за който е подписан договор за присъединяване, без да се увеличава договорената присъединена мощност ,производителят подава до оператора на съответната мрежа искане за подписване на допълнително споразумение към предварителния договор или договора за присъединяване, без да предоставя гаранция по чл. 29, ал. 1. Операторът на съответната мрежа се задължава да подпише допълнително споразумение към договора за присъединяване в срок до 30 дни от искането на производителя. В §1 т.16 от ДР на Наредба № 6 от 28.03.2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи е дадена легална дефиниция на "Присъединена мощност" като допустимата максимална активна мощност, съответстваща на преносните възможности на съответната мрежа и на съоръженията за присъединяване в мястото на присъединяване на обект. "Инсталирана мощност" съгласно §1 т.26 от ЗЕ е номиналната променливотокова мощност (АС мощност) на електрическа централа или на съоръжението за съхранение на електрическа енергия, която се измерва в MW или kW.Двете условия на чл.26б от ЗЕВИ следва да са изпълнени кумулативно, за да възникне задължението за оператора на разпределителната мрежа да сключи допълнително споразумение към договора за присъединяване. В конкретния случай е изпълнено първото условие - да се добавят допълнителни съоръжения за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, но не е изпълнено второто - да не се увеличава договорената присъединена мощност, тъй като със заявената за присъединяване ФЕЦ 1500 kW заявените мощности за производство в ПИ 35064.27.61 стават 3500 kW в допълнение към още 500 kW в ПИ 35064.34.149 иди общо 4000 kW.“

Така изложените мотиви от КЕВР в оспореното пред настоящата инстанция Решение Ж-456 от 22.05.2024 г. на КЕВР не съответстват на мотивите ,които са изложени в писмо № 6715576 /18.12.2023г на ЕРП Север , обективиращо отказ за сключване на допълнително споразумение към договор за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия , в хипотезата на чл.26б от ЗЕВИ. С това съществено е нарушено правото на защита на жалбоподателя доколкото не е ясно ,какви са действителните основания за постановения отказ : дали защото подаденото от дружеството искане се отнася за фотоволтаична централа, а действащата процедура по присъединяване е за вятърна централа т.е иска се присъединяване на два типа централи , което на практика прави невъзможно разграничаването , отчитането и измерването на потоците енергия от различни източници – слънце и вятър . Или защото ще се увеличи договорената присъединена мощност, доколкото със заявената за присъединяване ФЕЦ 1500 kW заявените мощности за производство в ПИ 35064.27.61 стават 3500 kW в допълнение към още 500 kW в ПИ 35064.34.149 или общо 4000 kW.“

Следователно решението на Комисията е постановено в противоречие с разпоредбата на чл.59 т.4 от АПК .

Нормата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява на адресата на акта да разбере волята на административния орган и да защити адекватно правата и интересите си. Мотивите имат съществено значение и за съда при осъществявания контрол за законосъобразност и липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт. В конкретния случай изложените в оспореното решение на КЕВР са формални и се свеждат до цитиране на текстове на правни норми. Извода, че не е изпълнено второто условие на чл. 266 от ЗЕВИ - да не се увеличава договорената присъединена мощност, тъй като със заявената за присъединяване ФЕЦ 1500 kW заявените мощности за производство в ПИ 35064.27.61 стават 3500 kW в допълнение към още 500 kW в ПИ 35064.34.149 иди общо 4000 kW не почива на никакви фактически установявания от административния орган, което го прави необоснован.

Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗЕ, в случаите, когато Комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението си дава задължителни указания по прилагането на закона. Аналогична разпоредба (чл. 147, ал. 2) се съдържа и в Наредба № 3 от 21.03.2013 г., която съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ определя редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове. Според чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства Комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката. Следователно, цитираните разпоредби задължават Комисията за енергийно и водно регулиране да се произнесе по подадената до нея жалба с изричен акт - решение, чиято разпоредителна част е в зависимост от основателността на жалбата, след като събере всички необходими доказателства и извърши проверка по тях.

Това свое задължение, което е императивно и безусловно, ответникът в настоящия случай не е изпълнил, доколкото не е изяснил всестранно, пълно и ясно фактическата обстановка и въз основа на нея да формира своето властническо волеизявление по чл. 147 ал. 1 от НАРЕДБА № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Въпреки извършените от страна на КЕВР административно производствени действия – изискано е становище от "Електроразпределение север" АД /стр. 36 от делото /, чиито мотиви са възпроизведени в оспореното Решение № Ж-456 от 22.05.2024 г. на КЕВР, то липсва събирането на други доказателства, събрани в хода на административното производство. В мотивите на решението, липсват други аргументи или доказателства, освен цитираното писмо № 6715576 / 18.12.2023 г. на ЕРП Север и становище от последните, както и данни, че КЕВР е изследвала и проверила твърденията на оператора изложени в цитираното писмо и становище от заинтересованата страна - ЕРП Север.

По делото е работила съдебно –техническа експертиза, която е дала заключение за наличието на техническа възможност за изпълнение на предпоставките на чл. 266 от ЗЕВИ, след изменение на предложения от „Лонг Ман“ ООД технически проект. В съд. заседание от 28.11.2024 г. /стр. 131 от делото /, вещото лице Ч. изрично заяви, че към

момента на постановяване на оспорения пред настоящата инстанция отказ за присъединяване на мощности, не е било възможно изпълнението на изискванията на чл.26б от ЗЕВИ ,а едва след преработка на техническия проект е практически възможно да се удовлетвори искането на заявителя-жалбоподател в процеса.

Действително съгласно разпоредбата на чл.142 ал.1 от АПК , съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му.

Същевременно ,с оглед заключението на вещото лице ,съдът затвърждава извода си ,че ответника КЕВР не е изпълнил задължението си установено в правилото на чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., а именно : „ При проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея“ ,както и на чл. 35 от АПК, който установява правилото, че индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени.

Нещо повече , законодателя е дал възможност на КЕВР да организира среща на страните за допълнително изясняване на обстоятелствата ,както и за оказване на съдействие за доброволно уреждане на спора, предвидена в ал. 2 на чл. 144 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Действително ,касае се за предоставена от закона възможност ,а не задължение за адм.орган , но съдействието за среща между страните би довело до по -пълно изясняване на фактите по спора и до намиране на извънсъдебно решение.

От изложеното ,съдът прави извод за допуснато нарушение на административно производствените правила при постановяване на Решение № Ж-456 от 22.05.2024 г. на КЕВР , което в крайна сметка е довело до неправилно прилагане на материалния закон, т. е. налице са основанията по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК за отмяна на оспорения административен акт и връщане на преписката за ново произнасяне във фазата на събиране на доказателства и изясняване на фактите по спора въз основа на което да се изложат мотивирани правни изводи за законосъобразността на постановления от ЕРП Север отказ за прилагане на чл.26б от ЗЕВИ.

Предвид изхода от спора ответника ще следва да заплати на жалбоподателя ,сторените по делото разноски в размер на 2570 лв , съгласно списък по чл.80 от ГПК –на стр.123 от делото.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III– то отделение, втори състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-456 от 22.05.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране ,с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-273-17/12.02.2024 г., подадена от „ЛОНГ МАН“ ООД срещу „Електроразпределение Север“ АД.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне от административния орган за изпълнение на указанията дадени в настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване в 14– дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: